



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Laurentius Martyr. 10. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ribus doctrinam ecclesiasticam, illustravit. Tandemq; multis infidelium ad fidem cōuersis, clarusq; miraculis, ad perpetuos triūphos feliciter emigravit.

GESTA ILLUSTRISSIMI MARTYRIS
& Archileuitæ Laurentij 10. Aug. Sur. Tom. 4.

B Laurentius ingruente aduersum Christianos persecutione Decii Imperatore, ad gloriosi martyrij palmā magna animi alacritate exarsit: cumq; vidisset B. Sixtum Pōtificem, cui ille ad arā sacris operanti assistere cōsueuerat, vnā cum diaconis Felicissimo & Agapito, p̄ Christi cōfessione ad carceres raptari: Quo, inquit, progredieris sine filio, pater? quo sacerdos sancte sine ministro p̄peras? Tu nunq̄ sine ministro sacrificiū offerre consueueras. Quid ergo in me displicuit paternitati tuę? nūquid degenerē me probasti? experire vtrū idoneum ministrū elegeris cui cōmisisti dominici sanguinis dispensationē. Cui Sixtus: Nō ego te defero fili, neq; derelinquo: sed maiora tibi debentur certamina. Nos quasi senes leuioris pugnæ cursum recipimus: te quasi iuuenē manet gloriosior de tyranno triumphus: mox venies, absiste fletu, post triduum me sequeris sacerdotē Leuita. Accipe Ecclesiæ facultates, & eas tuo arbitratu distribue. Ea vero accepta potestate B. Laurētius cœpit p̄ regiones vrbis studiosē indagare, vbinā sancti clerici vel pauperes essēt absconditi, afferēsq; thesauros vnicuiq; prouē

prout opus erat subministrabat. Veniēs autem in Cælium montem, multos apud Cyriacam viduam abditos reperit, quorum ille omnium pedes cum lauisset, Cyriacam manus impositione ab intenso capitis dolore liberavit. Eadem nocte abiit inde, & perquisiuit vbi cōgregati essent Christiani, siue in domibus siue in cryptis: Venitq; in vicū Canarium, & multos ibidē Christianos in ædibus Narcisci cōgregatos reperit; quorum ille pedes cum lachrymis lauit, & thesauros sibi à Sixto traditos iisdem erogauit: inuentumq; ibi Crescentionem cæcum signo sanctæ Crucis illuminauit. Multis perinde in crypta Nepotiana cū Iustino presbytero delitentibus pedes cum lachrymis lauit, & thesauros dispertijt. Atq; inde digressus & Beatum Sixtum ad necem iam perducī conspicatus; Noli me, inquit, derelinquere pater sancte, iam enim expendi thesauros, quos tradidisti mihi. Tunc milites audientes thesauros, vincula S. Laurentio iniecerunt, eumq; spe diuitiarum pleni Decio obtulerunt: qui ab immaculato sacrarij presule opes sibi Ecclesiasticas petiuit inferri. Cui Leuita castissimus petitis tridui inducijs vbi eas repositas haberet ostendens, numerosos sanctorū pauperum obtulit greges, in quorum victu atque vestitu inamissibiles condiderat facultates: quæ tanto integrius erant saluæ, quanto sanctius probabantur expensæ, Decius ea re insigni se contumelia affectum existimās, iussit protinus martyrem

tyrem suo in conspectu nudatum scorpionibus cædi. Cæsum verò grauissimè, & in Christi gratia mirificè exultantem eleuauit, propositoq; ob oculos omni genere tormètorum minis eum exterrere conatus est. Allatæ igitur sunt laminæ lectiq; ferrei, & plumbatæ & cardui, cæteraq; horrenda aspectu suppliciorum instrumenta. His, inquit Decius, tormentis excarnificabere, nisi cõfessim thesauros prodas, dijsq; sacrifices. At B. Laurentius: Infelix, ait, has ego epulas semper optaui : Hæc enim tibi quidem videntur tormenta, nobis vera sunt gloria. Cumq; Tyrannus respondisset, Dic ergo vbi tui similes sint, vt simul epulemini; ille cõtrà: Iam, inquit, cælo nomina sua dederunt, quorum tu haud dignus es aspectibus præsentari. Hoc itaq; respõso lacessitus, extremo furore in martyrem crudelissimus persecutor efferbuit: & immotam Leuitici animi magnitudinem diris parat vrgere supplicijs: ac primò quidem nudatum fustibus cædi impèrat: Cumq; tyranno insultaret Leuita: augete inquit fustes, & candentes laminas lateribus ad mouete. Deinde in confessione Christi fortè pectore perseuerantem plumbatis diutissimè cædi iubet. Martyr itaq; toto corpore faucibus, scorpionibus discerptus, & fustibus plumbatisq; contusus, mortem sibi credens imminere, spiritum suum Deo commendabat: At vox cælitus delapsa, ipso etiam Decio audiente: Adhuc multa, ait, tibi debentur certamina.

Quo

Quo magis inflāmatuſ furore Tyrannuſ, clara voce dixit. Viri Romani, audistis vt dāmones conſolentur ſacrilegū, qui nec deos nec principes veſtros timet, nec exquisita tormenta formidat? Extendite eum & ſcorpionibus ſtagellate. B. vero Laurentiuſ in cataſta proſtratuſ ſubridens & gratias agens Deo, dixit: Benedictuſ eſ Domine Deus pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui nobis immerentibus impendiſti miſericordiā tuam. Et tu Domine ppter pietatem tuam fac agnoſcere circumſtanteſ, q̄ tu conſoleriſ ſeruoſ tuoſ. Eadem igitur hora miles nomine Romanuſ angeluſ coram Laurentio aſtare, & deſluentem è vulneribuſ ſanguinem detergere conſpexit; moxq; ad fidem conuerſuſ, & à B. Laurentio baptizatuſ, iubente Decio capitalem ſententiā excepit. Porro tyrannuſ, vt martyrem ſupplicijs fractuſ aliquando ſuperaret nihil non moliebatur. Eadem igitur nocte adductuſ ad tribunal Laurentiuſ, totuſ quaſi furijs agitatuſ ſic compellauit: Vel iam tandem faceſſat artiſ tuę magicę perfidia, & edic nobiſ genuſ tuuſ. Cui martyr excelſo admodum animo reſpondit: Quod ad genuſ attinet Hiſpānuſ ſum. Romę autem nutrituſ & erudituſ, atque à cunabuliſ Chriſtianuſ, doctuſ omnem legem ſanctam & diuinam. Tum Imperator: Reuera inquit ſanctam, quia nec deoſ cogitaſ, nec tormenta formidaſ. Ruruſ martyr: In nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti tormenta tua non timeo. Decius

cius vero: Sacrifica, inquit dijs, sin minus nox
 illa in tuis expendetur supplicijs. Ad quæ B.
 Laurentius respondit: Mea nox obscuritatem
 nescit, sed potius omnia in luce clarescent. Tū
 iussit Decius os eius lapidibus contundi. Ille
 vero magis confirmabatur, & ridens dicebat:
 Gratias tibi ago supreme ac sempiternæ Deus:
 Allatus est tandem lectus ferreus instar crati-
 culæ, in quo extensus Laurentius cœpit subie-
 cto igne torreri, & fera carnificum immanita-
 te furcis ferreis cōprimi. At ille quanquā cra-
 ticulæ dirè affixus, & ardentibus prunis tostus,
 vultu nihilominus læto tyrannum affatur. An
 tu, inquit, miser existimas, hos mihi carbones
 supplicium, & non potius gratissimum præsta-
 re refrigerium? Equidem nūquam iucundius
 cubavi, nunquam maiori me affectum gaudio
 in vita memini. Ecce latus isthoc, p̄bè assatum
 est, iam versa & manduca. Demū peractis Deo
 gratijs inuictū spiritum p̄ manus angelorum
 in cælicas mansiones tradidit deportandum.

*Fortitudo
 animi.*

EX VITA B. STANISLAI KOSKA E SO-
 cietate Iesu à Francisco Sacchino eiusdem So-
 cietatis sacerdote conscripta.

Obijt 15. Aug.

Ortus est B. Stanislaus in Masouia Poloni-
 cæ regni prouincia, in oppido paternæ
 conditionis Kostkouo. Parentes habuit Ioannem
 Koskam, & Margaritam Kriskam, peruetu-
 stæ ambos, Senatoriæ, opibusque pollentis
 pro-